

بسم الله الرحمن الرحيم

فارسي و نگارش

و پژوهه مدارس استعدادهای در خشان

پایه هفتم دوره اول متوسطه
پ.ii

این کتاب، به منظور فراهم کردن مواد آموزشی تکمیلی مورد نیاز مدارس استعدادهای درخشان، توسط مرکز ملی پژوهش استعدادهای درخشان و دانش پژوهان جوان و دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری طراحی و تألیف شده است.

فارسی و نگارش ویژه مدارس استعدادهای درخشان
پایه هفتم دوره اول متوسطه - ۷۲۲

نام کتاب:

شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تألیف:

محمود امانی طهرانی، محمد نستو، کورش امیری‌نیا، سیده‌طاهره آقامیری، رضا گلشن

مهرجردی، عباسعلی مظفری و ناصر جعفری (اعضای شورای برنامه‌ریزی)

علی شیوا، امیر پیان شیوا و بهروز ثروتی (اعضای گروه تألیف)

گروه زبان و ادب فارسی دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری (نظرارت) -

سید اکبر میرجعفری (ویراستار ادبی)

شناسه افزوده آماده‌سازی:

احمدرضا امینی (مدیر امور فنی و چاپ) - مرضیه سادات شجاعی (طرح گرافیک)،

طرح جلد و صفحه آرا)

نشانی سازمان:

تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پژوهش (شهید موسوی)

تلفن: ۸۸۸۳۱۱۶۱-۹، دورنگار: ۸۸۳-۹۲۶۶، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

ویگاه: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir

ناشر:

شرکت افست: تهران - کیلومتر ۴ جاده آبعلی، پلاک ۸ تلفن: ۰۹۳-۷۷۳۳۹۰۹۳

دورنگار: ۷۷۳۳۹۰۹۷، صندوق پستی: ۱۱۱۰۵-۴۹۷۹

چاپخانه:

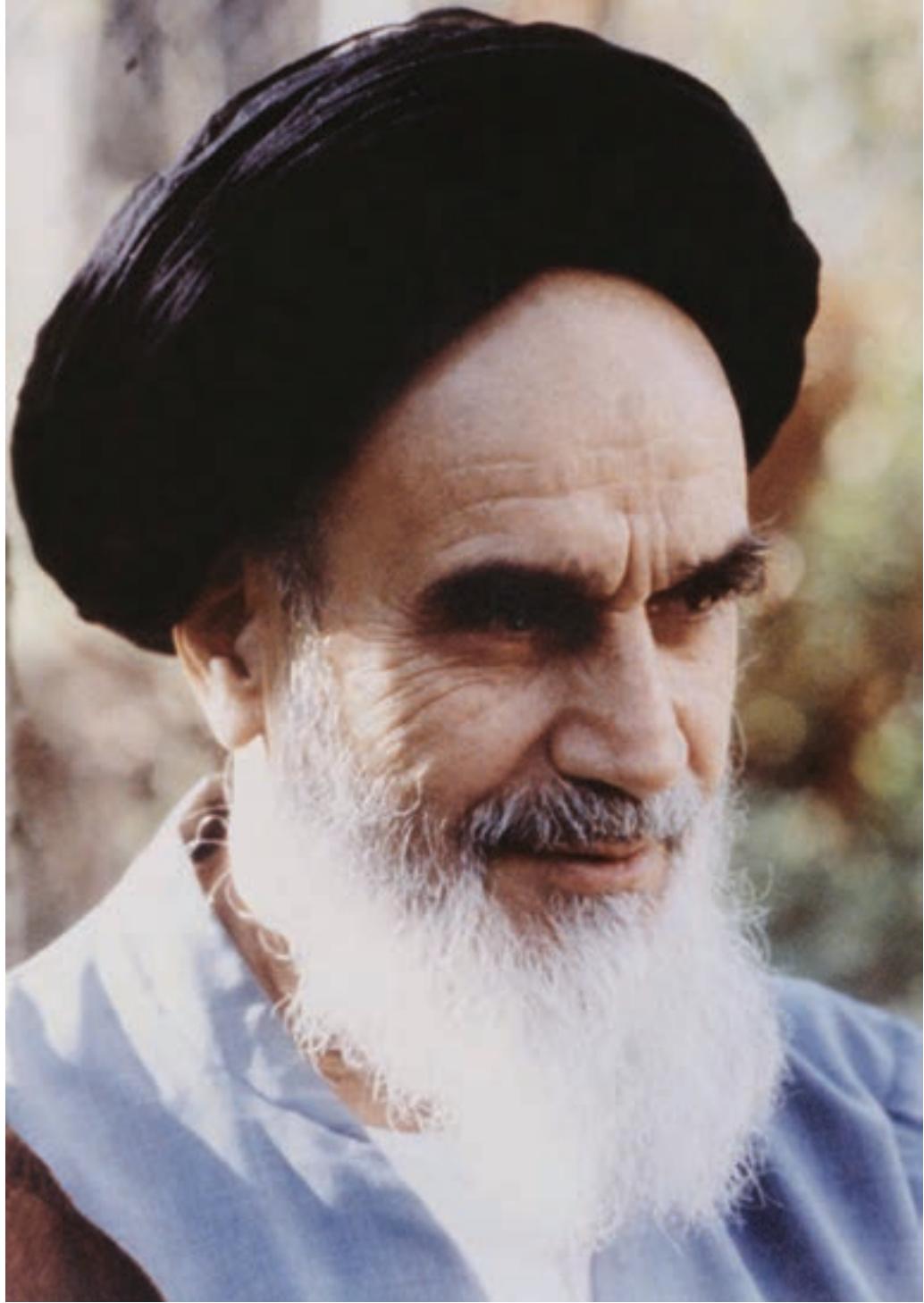
شرکت افست «سهامی عالم» (WWW.Offset.ir)

سال انتشار و نوبت چاپ:

چاپ ششم ۱۳۹۸

حق چاپ محفوظ است.

ISBN 978-964-05-2406-0 شابک ۰-۹۶۴-۰۵-۲۴۰۶

بنیان‌گذار کبیر جمهوری اسلامی، حضرت امام خمینی «قدس سرُّه»
ما در شرایط جنگ و محاصره توانسته‌ایم آن همه هنرآفرینی و اختراعات و پیشرفت‌ها داشته باشیم.
ان شاء الله در شرایط بهتر، زمینه کافی برای رشد استعداد و تحقیقات را در همه امور فراهم می‌سازیم.
مبارزه علمی برای جوانان زنده کردن روح جستجو و کشف واقعیت‌ها و حقیقت‌هاست.

محلان محترم، صاحب نظران، دانش آموزان عزیز و اولیای آنان می توانند نظر اصلاحی خود را در باره مطالب
این کتاب از طبق نامه به نشانی سران - خیابان پسبد قرنی - بنش سیمه - وزارت آموزش و پرورش - ساختمان
مرحوم علامه شدن - طبق نامه کد پستی ۱۵۹۹۹-۵۸۱۱۱ اویارا نامه به نشانی sampad@medu.ir بفرستند.
مرکز ملی پژوهش استعدادهای دخان و دانش پژوهان جوان

پیش‌کنترل

خداوندا، در توفيق بگشای...

سخنی با دیران دانشور

کتابی که اکنون پیش روی شماست، افزوده‌هایی است بر دو کتاب «فارسی» و «نگارش» پایه هفتم دوره اوّل متوسطه، تا با توانایی‌های دانش‌آموزان مدارس استعدادهای درخشان همسویی بیشتری یابد. کتاب، هم دربرگیرنده بخش‌های آموزشی گسترده‌تر یا ژرف‌تر از کتاب درسی است، هم دربردارنده تمرين‌هایی برای ورزیدگی دانش‌آموزان و چیرگی‌شان بر مفاهیم آموزشی. از نگاهی فراگیر می‌توان مباحث کتاب را در چهار بخش بنیادین گنجاند:

- **متون فارسی**: حاشیه‌هایی بر متن‌های زبانی و ادبی کتاب فارسی است که در آن، به ویژه بر واژه‌شناسی تأکید گذاشته‌ایم؛ به‌گونه‌ای که دانش‌آموزان بر معنای واژه‌ها درنگ کنند و در پیوندهای معنایی واژه‌ها بینشند و بتوانند معنای واژه‌های ناآشنا را از بافت جمله و متن کمایش دریابند. بخش «متون فارسی» با درس‌های کتاب فارسی پیوند مستقیم دارد و مطالب مربوط به آن، پیش از دیگر بخش‌ها و در آغاز هر درس، روان‌خوانی، شعرخوانی یا حکایت جای گرفته‌اند و بنابراین نشانواره ویژه‌ای ندارند.

قسمت‌هایی از آن، دنباله یا تکمله‌ای بر مباحث کتاب فارسی است و چند قسمت نیز آموزش برخی مفاهیم بنیادین دستوری را پی می‌گیرد و با نمونه‌ها و تمرين‌های گوناگون، می‌کوشد تا شناختی مفهومی تر و دقیق‌تر از دستور زبان در ذهن دانش‌آموزان صورت بندد.

در قالب داستانی هفت قسمتی تدوین شده و قهرمان داستان، دانشآموزی دلبستهٔ شعر و ادبیات است که با املا میانه‌ای ندارد و پیچیدگی‌های املا را منطقی نمی‌داند. هدف، آن بوده است که در فراز و فرود ماجراهای داستان، دانشآموزان با شخصیت اصلی هم‌ذات‌پنداری کنند و همگام با او رفته‌رفته به ضرورت درست‌نویسی خط‌فارسی پی برند و واقع‌بینانه دشواری‌های املایی را پشت سر گذارند.

بر اساس کتاب «نگارش» فراهم آمده و به صورت جداگانه به کتاب حاضر پیوست شده است. رویکرد بخش نگارش فارسی، زمینه‌سازی برای گام نهادن دانشآموزان استعدادهای درخشنان به گسترهٔ نگارش خلاقانه است.

بخش‌های بینادین یادشده، از زیربخش‌های مشترکی برخوردارند و تمرین‌هایی گوناگون را دربرمی‌گیرند تا به جافتادگی و غنای بخش‌های آموزشی یاری رسانند.

که دانشآموز را به جست‌وجو در متن پرسش، متن‌های کتاب درسی و جز آن فرامی‌خواند.

که نیازی به جست‌وجو ندارد و پاسخ‌های نوشتاری دانشآموز را می‌طلبد؛ خواه به کوتاهی یک واژه باشد، خواه به قامت یک متن.

که دانشآموز را به ژرفاندیشی و امیدار و نظر او را جویا می‌شود تا به فراخور فهم و برداشت و شم خود پاسخ بدهد.

که بر دانسته‌های سودمند زبانی-ادبی دانشآموز می‌افزاید.

بخش‌ها و زیربخش‌های یاد شده، در کتاب حاضر ارزش و جایگاه یکسان دارند و در روند تدریس و ارزیابی، حذف هیچ‌یک روا نیست.

از آنجا که آموزش علمی و اثربخش زبان و ادبیات فارسی، جز با کاربرد روش‌های «جدّاب» و «خلاق» امکان‌پذیر نیست، چند نکته را - که خود در حکم تکمله‌ای است بر محتوای تکمیلی - کوتاه و گذرآ خاطرنشان می‌کنیم و تفصیلش را به زمانی دیگر وامی‌گذاریم:

۱- در فرآیند یاددهی - یادگیری می‌باید اغلب حرکت از «نمونه» به «تعریف» را پیش چشم داشت، نه بر عکس. این روش که می‌توان از آن به حرکت از «مصطفاق» به «مفهوم» نیز تعبیر کرد، اجمالاً بدین معناست که دبیر مفهوم آموزشی را در کالبد نمونه‌های سنجیده و از پیش‌اندیشیده مندرج کند و دانش آموزان را - بی‌اشاره به عنوان و مبحث درس - گام‌به‌گام به بررسی نمونه‌ها و ادارد تا خود با راهنمایی دبیر مفهوم را از میان مصادرها استنباط کنند و در آخرین مرحله با اصطلاح تازه آشنا شوند.

۲- سر و کار داشتن با دانش آموزان مستعد نباید سبب شود که شتابزده و نستجیده به «پیش‌آموزی» و «بیش‌آموزی» گرفتار آییم. بی‌گمان ژرفاب‌خشیدن به مباحث کتاب درسی، بر طرح زودهنگام مباحثی که دانش آموزان در سال‌های بعد خواهد آموخت، برتری دارد. بر آموخته‌های دانش آموزان هر دم افزودن و ذهن آنان را پی‌پایی با مفاهیم آموزشی تازه انباشتن نیز، سودی در پی ندارد. این‌که مباحث دستوری دبیرستان را یکسره در جزوهای خلاصه و دسته‌بندی کیم و در دسترس دانش آموز سال هفتم بگذاریم یا همه را در چند جلسه فشرده به او بگوییم و بپنداریم به یاری استعداد ویژه‌اش جملگی را فراگرفته، دچار ساده‌اندیشی و نقص غرض شده‌ایم. همچنان که اگر برای مثال چند باب از گلستان یا داستان‌هایی از شاهنامه را به عنوان متن درسی بر کتاب پیوست کنیم و دانش آموزان را واداریم تا واژه‌ها و ساختارهای کهن نحوی این متون را اکنون فراگیرند و آزمون دهند، نه تنها آنان را با این نایابهایی آموزشی از درک و دریافت درست متن، بلکه از التاذ ادبی هم محروم کرده‌ایم. اصرار مهارت‌نایابی برخی دبیران بر آموزش بسیاری از آرایه‌های ادبی ریز و درشت، از همین مقوله است.

۳- یکی از پیامدهای پیش‌آموزی و بیش‌آموزی بی‌حساب، «اصطلاح‌بارگی» است. شتابزدگی در فرایند آموزش سبب می‌شود که یاددهی مفهوم درسی بی‌آنکه به تدریج و به یاری مثال‌ها صورت پذیرد، تنها با طرح اصطلاح و تعریفی سردستی از آن انجام گیرد و ذهن دانش آموز را این‌ویه از اصطلاحات بینارده؛ بی‌آنکه با شناختی در خور همراه شود.

(کم نیستند دانش آموزانی که اصطلاحاتی از قبیل صفت مفعولی، ماضی ابعده، اضافه استعاری، صفت فاعلی مرکب مرخّم را می‌دانند؛ اما با مفهوم این اصطلاحات، پاک بیگانه‌اند.)

۴- تعیین «تحقیق ادبی» برای دانش آموزان به عنوان فعالیتی فراتر از کتاب درسی غالباً نتیجه مطلوبی به بار

نمی آورد. اگر از دانش آموز بخواهیم درباره «پروین اعتصامی» یا «نیما یوشیج» یا موضوع های کلی مشابه تحقیقی رائنه کند، او را به سوی یک جست و جوی چند دقیقه‌ای اینترنتی سوق داده ایم که محصول چاپ گرفته اش در قاب طلق و شیرازه‌ای به ما تحويل می شود. بدین ترتیب مفهوم تحقیق یا پژوهش، از بنیاد در ذهن دانش آموزان این چنین ساده و پیش‌پالفتاده صورت بندی می شود. گمان می کنیم تحقیق در معنای راستین، جز با آموزش «روش تحقیق» و راهنمایی و همراهی دییر در همه مراحل و گزینش موضوعی محدود و نوآین ناممکن باشد.

۵- بیشتر دانش آموزان دبیرستانی از حفظ چهار شعری که در کتاب های کنونی ادبیات فارسی با عنوان «حفظ کنیم» مشخص شده است، گلایه دارند. این از آنجاست که در کتاب های فارسی پیش از آن، مقوله به یادسپاری شعر نادیده گرفته شده است. برخورداری نام آورانی چون استاد بدیع الزمان فروزانفر، دکتر محمود حسابی و علامه محمد تقی جعفری از حافظه نیرومند شعری، نشان از پیوند هوش و حافظه دارد و تشویق دانش آموزان را به اذیر کردن شعر الزام آور می کند (بهره گیری از جداییت شگفت وزن شعر برای دانش آموزان - البته با پرهیز از طرح نامهای پیچیده و عجالتاً نالازم افاعیل عروضی - برای مثال، آن گونه که در داستان بخش املای فارسی بدان اشارت رفته است، می تواند در درست خوانی و یادسپاری آسان شعر مؤثر افتد و در فهم معنا نیز یاریگر باشد).

۶- آموزش خلاقانه، جز با ارزیابی خلاقانه به ثمر نمی رسد. دانش آموزان تیز هوش را نمی توان همواره با پرسش های قالبی و تکراری و متعارف سنجید. گنجاندن دست کم یکی دو پرسش بدیع در آزمون ها هم بر جداییت آن می افزاید، هم خلاقیت دانش آموز را برمی انگیزد. ارج آزمون ادبیات به آن نیست که یکسره جلوه گاه پرسش از تعدادی معنای لغت و نام اثر و سده زندگی چند شاعر و نویسنده باشد.

آنچه در این مجموعه گرد آمده است، بخشی از دستاوردهای درخشنان است. بی گمان نقد و نظر همکاران ارجمند - که برخاسته از تجارب ارزشمندان در عرصه تعامل با دانش آموزان نخبه این سرزمین است - می تواند در برطرف سازی کاستی های این کتاب و غنای محتوای آن کارساز و راهگشا باشد. از این رو از یکایک دبیران گرانمایه درخواست داریم دیدگاه های نقادانه خود را از نویسنده گان دریغ نورزند.

ما بدان مقصد عالی نتوانیم رسید
هم مگر پیش نهد لطف شما گامی چند

فهرست

۱	ستایش: یاد تو.....
فصل اول: زیبایی آفرینش	
۴	درس اول: زنگ آفرینش
۸	حکایت: اندرز پدر
۱۰	املای فارسی: داستان سیاوش (۱)
۱۴	درس دوم: چشمۀ معرفت
۲۰	روان‌خوانی: کژال
فصل دوم: شکفتن	
۲۱	درس سوم: نسل آینده‌ساز
۲۲	شعرخوانی: توفیق ادب
۲۳	املای فارسی: داستان سیاوش (۲)
۲۷	درس چهارم: با بهاری که می‌رسد از راه
۲۸	دستور زبان فارسی
پیوست (۱)	
۳۱	درس پنجم: دانستنی: آشنایی با فرهنگستان (۱)
فصل سوم: سبک زندگی	
۳۳	درس ششم: قلب کوچکم را به چه کسی بدهم
۳۵	درس هفتم: علم زندگانی
۳۹	حکایت: دعای مادر.....
۴۰	املای فارسی: داستان سیاوش (۳)
۴۵	درس هشتم: زندگی همین لحظه‌هاست
۴۷	روان‌خوانی: سفرنامۀ اصفهان
۵۰	دانستنی: هوشنگ مرادی کرمانی
فصل چهارم: نام‌ها و یادها	
۵۵	درس نهم: نصیحت امام (ره)
۵۷	درس دهم: کلاس ادبیات
۶۱	شعرخوانی: گل و گل
۶۳	دانستنی: فرهنگ بزرگ سخن (۱)
۶۵	درس یازدهم: عهد و پیمان

۶۶	دستور زبان فارسی
۷۲	املای فارسی: داستان سیاوش (۴)

فصل پنجم: اسلام و انقلاب اسلامی

۷۹	درس دوازدهم: خدمات متقابل اسلام و ایران
۸۱	شعرخوانی: رستگاری
۸۳	دانستنی: فرهنگ بزرگ سخن (۲)
۸۶	درس سیزدهم: اسوهٔ نیکو
۸۹	حکایت: چراغ
۹۰	املای فارسی: داستان سیاوش (۵)
۹۴	درس چهاردهم: امام خمینی (ره)
۹۸	روان‌خوانی: مرخصی
۱۰۰	دانستنی: رفاقت به سبک تانک

پیوست (۲)

۱۰۵	درس پانزدهم: دستور زبان فارسی
۱۰۷	املای فارسی: داستان سیاوش (۶)
۱۱۵	دستور زبان فارسی
۱۲۰	روان‌خوانی: چرا زبان فارسی را دوست دارم؟
۱۲۳	دانستنی: آشنایی با فرهنگستان (۲)

فصل ششم: ادبیات جهان

۱۲۵	درس شانزدهم: آدم آهنی و شاپرک
۱۲۷	درس هفدهم: ما می‌توانیم
۱۳۰	روان‌خوانی: پیر دانا
۱۳۲	املای فارسی: داستان سیاوش (۷)

نیایش.....

نگارش فارسی

۱۴۱	۱- سفر اکتشافی
۱۴۴	۲- طبقه‌بندی با شبکه موضوعی
۱۴۸	۳- مناظره
۱۵۴	۴- ذهن پرسشگر

۱۵۸	کتابنامه
-----	----------------